

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 16 juli 2020 *

”Överklagande – Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Den europeiska marknaden för underjords- och undervattenelkablar – Marknadsuppdelning inom ramen för projekt – Förordning (EG) nr 1/2003 – Artikel 20 – Kommissionens befogenheter vid inspektioner i kartellärenden – Befogenhet att kopiera uppgifter utan föregående granskning och därefter kontrollera dem i kommissionens lokaler – Böter – Obegränsad behörighet”

I mål C-606/18 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 24 september 2018,

Nexans France SAS, Courbevoie (Frankrike),

Nexans SA, Courbevoie,

företrädna av G. Forwood, avocate, M. Powell och A. Rogers, solicitors,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företrädd av C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin och F. Castilla Contreras, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev, domstolens ordförande K. Lenaerts, tillförordnad domare på andra avdelningen, samt domarna P.G. Xuereb (referent), T. von Danwitz och A. Kumin,

generaladvokat: J. Kokott,

justitiesekreterare: justitiesekreterare: handläggaren M. Longar,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 16 oktober 2019,

och efter att den 12 mars 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: engelska.

följande

Dom

- 1 Nexans France SAS och Nexans SA har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 12 juli 2018, Nexans France och Nexans/kommissionen (T-449/14, EU:T:2018:456) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen klagandenas talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 2139 slutlig av den 2 april 2014 om ett förfarande enligt artikel [101 FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.39610 – Elkablar) (nedan kallat det omtvistade beslutet), till den del det avser klagandena. I andra hand har klagandena yrkat att beloppet av de böter som de ålades i det omtvistade beslutet ska sättas ned.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning nr 1/2003,

- 2 I artikel 20, med rubriken ”Kommissionens befogenheter vid inspektioner”, i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1), föreskrivs följande:

”1. För fullgörandet av de uppgifter som kommissionen tilldelas genom denna förordning får den genomföra alla nödvändiga inspektioner hos företag och företagssammanslutningar.

2. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat att genomföra en inspektion har befogenhet att

- a) bereda sig tillträde till företags eller företagssammanslutningars lokaler, mark och transportmedel,
- b) granska räkenskaperna och andra affärshandlingar, oavsett i vilken form de föreligger,
- c) göra eller erhålla alla former av kopior av eller utdrag ur sådana räkenskaper och affärshandlingar,
- d) försegla samtliga företagslokaler, räkenskaper eller affärshandlingar så länge och i den omfattning det är nödvändigt för inspektionen,
- e) begära att företagets eller företagssammanslutningens företrädare eller medarbetare lämnar förklaringar till sakförhållanden och dokument som har samband med föremålet för och syftet med inspektionen och protokollföra deras svar.

...

4. Företag och företagssammanslutningar är skyldiga att underkasta sig de inspektioner som kommissionen har beslutat om. I beslutet skall anges föremålet för och syftet med inspektionen, fastställas när den skall börja och anges de påföljder som föreskrivs i artiklarna 23 och 24 samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av EG-domstolen. Kommissionen skall fatta sådana beslut efter att ha samrått med konkurrensmyndigheten i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras.

...”

- 3 I artikel 21 i förordningen, med rubriken ”Inspektion av övriga lokaler”, föreskrivs följande:

”1. Om rimlig misstanke finns om att räkenskaper eller andra affärshandlingar, som har samband med föremålet för inspektionen och som kan vara av betydelse för att bevisa en allvarlig överträdelse av artikel [101 FEUF] eller artikel [102 FEUF], förvaras i andra lokaler, på annan mark och i andra transportmedel, inklusive de berörda företagens eller företagssammanslutningarnas ledares, direktörers och andra medarbetares bostäder, får kommissionen genom beslut beordra att en inspektion genomförs i dessa lokaler, på denna mark och i dessa transportmedel.

...

4. De tjänstemän och andra medföljande personer som kommissionen bemyndigat för att genomföra en inspektion enligt punkt 1 i denna artikel skall ha de befogenheter som anges i artikel 20.2 a, b och c. ...”

- 4 I artikel 23.2 och 23.3 i förordningen föreskrivs följande:

”2. Kommissionen får genom beslut ålägga företag och företagssammanslutningar böter, om de uppsåtligen eller av oaktsamhet

a) överträder artikel [101 FEUF] eller [102 FEUF], ...

...

3. När bötesbeloppet fastställs, skall hänsyn tas både till hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den pågått.”

- 5 I artikel 31 i samma förordning föreskrivs följande:

”EG-domstolen skall ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka kommissionen har fastställt böter eller viten. EG-domstolen får upphäva, sänka eller höja förelagda böter eller viten.”

2006 års riktlinjer

- 6 I punkterna 2 och 4 i riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2) (nedan kallade 2006 års riktlinjer) anges att kommissionen, när den fastställer böterna, ”skall ... beakta överträdelsens allvar och varaktighet” och ”måste ... se till att dess åtgärder har tillräckligt avskräckande verkan”.

- 7 Det framgår av punkterna 9–11 i 2006 års riktlinjer att den metod som Europeiska kommissionen använder för att fastställa böter, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 37 i riktlinjerna, består av två steg, nämligen, för det första, fastställandet av ett grundbelopp och, för det andra, potentiella justeringar av detta belopp, uppåt eller nedåt. Vid fastställandet av grundbeloppet för böterna fastställer kommissionen först, i enlighet med punkterna 13–18 i nämnda riktlinjer, det försäljningsvärde som ska beaktas. Enligt punkt 19 i 2006 års riktlinjer är grundbeloppet för böterna knutet till en andel av försäljningsvärdet och grundas på överträdelsens allvar multiplicerat med antalet år som företaget deltagit i överträdelsen.

- 8 Punkt 21 i 2006 års riktlinjer har följande lydelse:

”Regelmässigt uppgår den andel av försäljningsvärdet som beaktas till högst 30 %.”

9 I punkt 22 i dessa riktlinjer föreskrivs följande:

”När kommissionen fastställer om den andel av försäljningsvärdet som skall beaktas i ett visst fall skall ligga i nedre eller övre delen av denna skala, tar den hänsyn till en rad faktorer, bland annat överträdelsens art, de berörda parternas sammanlagda marknadsandel, överträdelsens geografiska omfattning och om överträdelsen har genomförts eller ej.”

Bakgrund till tvisten och det omtvistade beslutet

- 10 Bakgrunden till tvisten, som beskrivs i punkterna 1–20 och 42–47 i den överklagade domen, kan med avseende på förevarande mål sammanfattas enligt följande.
- 11 Klagandena, Nexans France och dess moderbolag Nexans, är franska bolag som är verksamma inom sektorn för tillverkning och leverans av underjords- och undervattenelkablar.
- 12 Genom skrivelse av den 17 oktober 2008 ingav ABB AB, ett bolag i Sverige, en rad uttalanden och handlingar rörande konkurrensbegränsande förfaranden i nämnda bransch till kommissionen i samband med en ansökan om immunitet i den mening som avses i kommissionens meddelande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17).
- 13 Därefter inledde kommissionen sin undersökning.
- 14 Onsdagen den 28 januari 2009 begav sig kommissionens inspektörer, tillsammans med företrädare för den franska konkurrensmyndigheten, till Nexans Frances lokaler i Clichy (Frankrike) för att genomföra en inspektion med stöd av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 (nedan kallad inspektionen i fråga), med stöd av ett beslut av den 9 januari 2009 i vilket Nexans och alla de företag som detta företag kontrollerade ålades att underkasta sig en sådan inspektion (nedan kallat inspektionsbeslutet). I artikel 1 andra stycket i detta beslut föreskrivs att ”[i]nspektionen [i fråga fick] äga rum i samtliga av företaget kontrollerade lokaler och i synnerhet i kontorslokalerna på adressen 4–10 Rue Mozart, 92110 Clichy, Frankrike.”
- 15 Efter att ha delgett klagandena inspektionsbeslutet, uttryckte kommissionens inspektörer (nedan kallade inspektörerna) sin önskan att granska handlingar och datorer tillhörande vissa anställda vid Nexans France, nämligen B, J och R. Efter att ha underrättats om att J hade tagit med sin dator på resa och att han inte skulle återvända förrän fredagen den 30 januari 2009, gjorde inspektörerna skivavbildningar av hårddiskarna i de datorer som tillhörde B och R, samt D, en annan anställd vid Nexans France. För att kunna göra sökningar med sökord i uppgifterna i dessa datorer använde de ett kriminaltekniskt datorprogram som behandlade dessa uppgifter under natten mellan den 28 och den 29 januari 2009.
- 16 Den andra dagen av inspektionen i fråga, det vill säga torsdagen den 29 januari 2009, undersökte inspektörerna skivavbildningarna av hårddiskarna i B:s, D:s och R:s datorer.
- 17 Den tredje inspektionsdagen, det vill säga fredagen den 30 januari 2009, hade J kommit tillbaka till kontoret och inspektörerna fick möjlighet att undersöka hans bärbara dator. Användningen av det kriminaltekniska datorprogrammet gjorde det möjligt för dem att återskapa flera filer, handlingar och e-postmeddelanden som hade tagits bort från hårddisken i datorn och att konstatera att dessa handlingar var relevanta för utredningen. Inspektörerna beslutade att göra en skivavbildning av denna hårddisk. Efter att ha konstaterat att de inte längre hade tillräckligt med tid för att göra en sådan kopia, beslutade de emellertid att göra en kopia av utvalda uppgifter och att placera dem på datamedier för dataregister (nedan kallade datalagringsmedier) som sattes in i förseglade kuvert och togs med till kommissionens kontor i Bryssel (Belgien). Det rörde sig om två samlingar

e-postmeddelanden som påträffades i J:s bärbara dator och ett antal e-postmeddelanden som påträffades i R:s dator. J:s dator och ett datalagringsmedium som hittades på dennes kontor och som innehöll lösenordskyddade handlingar placerades i ett skåp, vilket förseglades av inspektörerna.

- 18 Inspektörerna återvände till Nexans Frances lokaler tisdagen den 3 februari 2009. De öppnade det förseglade skåpet som innehöll det datalagringsmedium som hade påträffats i J:s tjänsterum samt J:s dator. De inspekterade datalagringsmediet på plats, skrev ut och sparade två handlingar som hade hämtats från datalagringsmediet och återlämnade sedan datalagringsmediet till klagandenas företrädare. Därefter gjorde de tre skivavbildningar av hårddisken i J:s dator som sparades på tre separata datalagringsmedier. Inspektörerna överlämnade ett av de tre datalagringsmedierna till klagandenas företrädare och lade de övriga två i förseglade kuvert som de tog med sig till Bryssel efter att formellt ha noterat att klagandena bestred lagenligheten av detta förfarande. Inspektörerna uppgav att de förseglade kuverten endast skulle öppnas i kommissionens lokaler i närvaro av klagandenas företrädare.
- 19 De förseglade kuverten med de datalagringsmedier som inspektörerna hade tagit med sig öppnades den 2 mars 2009 i kommissionens lokaler i Bryssel, i närvaro av klagandenas advokater. De dokument som fanns på dessa datalagringsmedier granskades och inspektörerna gjorde pappersutskrift av de handlingar som de ansåg vara relevanta för utredningen. En andra papperskopia av dessa handlingar och en förteckning över dessa överlämnades till klagandenas advokater. Granskningen av samtliga uppgifter på de berörda datalagringsmedierna tog åtta arbetsdagar och slutfördes den 11 mars 2009. Det tjänsterum där granskningen av dokumenten och datalagringsmedierna ägde rum förseglades i slutet av varje arbetsdag, i närvaro av klagandenas advokater, och öppnades påföljande dag, också i advokaternas närvaro. När granskningen hade slutförts raderades hårddiskarna i de datorer på vilka kommissionens inspektörer hade arbetat.
- 20 Klagandena väckte talan, genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 7 april 2009 och registrerades under målnummer T-135/09, bland annat med yrkande om att tribunalen skulle ogiltigförklara inspektionsbeslutet och slå fast att kommissionens beslut att ta kopior av vissa datafiler och av hårddisken i J:s dator för att senare kontrollera dem i sina lokaler i Bryssel var rättsstridigt.
- 21 Genom dom av den 14 november 2012, Nexans France och Nexans/kommissionen (T-135/09, EU:T:2012:596), ogiltigförklarade tribunalen inspektionsbeslutet till viss del, nämligen i den mån beslutet avsåg andra elkablar än högspänningskablar för förläggning i vatten och i jord samt tillhörande materiel till dessa kablar. Talan ogillades i övrigt. Genom dom av den 25 juni 2014, Nexans och Nexans France/kommissionen (C-37/13 P, EU:C:2014:2030), ogillade domstolen klagandenas överklagande av tribunalens dom.
- 22 I artikel 1 i det omtvistade beslutet konstaterade kommissionen att klagandena och 24 andra bolag hade deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan (nedan kallad kartellen), vilken utgjorde en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EGT L 1, 1994, s. 3) inom sektorn för underjords- och/eller undervattenselkablar för (mycket) hög spänning (nedan kallad den aktuella överträdelsen).
- 23 I det omtvistade beslutet fann kommissionen att den berörda kartellen hade uppvisat två huvudsakliga konfigurationer som tillsammans utgjorde en sammansatt helhet, nämligen
 - en konfiguration som omfattade de europeiska företagen (R-medlemmar), de japanska företagen (A-medlemmar) och de sydkoreanska företagen (K-medlemmar). Denna konfiguration gjorde det möjligt att uppnå målet att fördela geografiska områden och kunder mellan de europeiska, de japanska och de sydkoreanska tillverkarna. (Nedan kallad kartellens A/R-konfiguration). Denna fördelning skedde i enlighet med ett avtal om "nationellt territorium" enligt vilket de japanska och de sydkoreanska tillverkarna avstod från att konkurrera om projekt som skulle äga rum inom de

europiska tillverkarnas ”nationella territorium” samtidigt som de europeiska tillverkarna utfäste sig att inte ge sig in på den japanska och den sydkoreanska marknaden. Därutöver fördelades också projekt inom ”exportterritorier”, det vill säga övriga världen utom bland annat Förenta staterna,

- en konfiguration som innebar att de europeiska tillverkarna sinsemellan fördelade geografiska områden och kunder såvitt avsåg projekt som skulle genomföras inom det europeiska ”nationella territoriet” eller hade tilldelats europeiska tillverkare (nedan kallad den europeiska konfigurationen).
- 24 Enligt det omtvistade beslutet deltog Nexans France i kartellen mellan den 13 november 2000 och den 28 januari 2009. Nexans hölls ansvarigt för den aktuella överträdelsen i egenskap av moderbolag till Nexans France för perioden mellan den 12 juni 2001 och den 28 januari 2009.
- 25 Vid beräkningen av böterna tillämpade kommissionen artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 och den metod som anges i 2006 års riktlinjer.
- 26 Vad för det första gäller grundbeloppet för böterna fastställde kommissionen det försäljningsvärde som skulle beaktas. Därefter fastställde kommissionen den andel av försäljningsvärdet som avspeglade den aktuella överträdelsens allvar. Därvid fann kommissionen att överträdelsen till sin art var sådan att den hörde till de mest allvarliga konkurrensbegränsningarna, vilket motiverade en koefficient på 15 procent. Dessutom ökade kommissionen denna koefficient med 2 procentenheter för samtliga mottagare av det omtvistade beslutet med hänvisning till kartellens samlade marknadsandel och dess nästintill världsomfattande geografiska utbredning – kartellen omfattade bland annat hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).
- 27 Kommissionen fann vidare att de europeiska företagens beteende var mer skadligt för konkurrensen än andra företags, eftersom de europeiska företagen, förutom att delta i A/R-konfiguration, sinsemellan hade delat upp projekt avseende kablar inom ramen för den europeiska konfigurationen. Av detta skäl fastställde kommissionen den andel av försäljningsvärdet som skulle beaktas med hänsyn till överträdelsens allvar till 19 procent för de europeiska företagen och till 17 procent för övriga företag. Det på detta sätt fastställda grundbeloppet för Nexans Frances del uppgick till 70 670 000 euro.
- 28 Vad för det andra gäller anpassningarna av grundbeloppet för böterna konstaterade kommissionen att det varken förelåg några försvärande eller förmildrande omständigheter med avseende på klagandena.
- 29 Artikel 2 c och 2 d i det omtvistade beslutet innebar dels att Nexans France ålades att betala böter med ett belopp av 4 903 000 euro för perioden från den 13 november 2000 till den 11 juni 2001, dels att Nexans France ålades att betala böter till ett belopp av 65 767 000 euro gemensamt och solidariskt med Nexans, för perioden från den 12 juni 2001 till den 28 januari 2009.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 30 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 17 juni 2014 väckte klagandena talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet, i den del det avsåg dem, och yrkade att de böter de ålagts skulle sättas ned.
- 31 Klagandena anförde två grunder till stöd för sin talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet vid tribunalen. Den första grunden avsåg åsidosättande av artikel 20.2–4 i förordning nr 1/2003, av inspektionsbeslutet, av rätten till försvar och av artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Den andra grunden avsåg en felaktig bedömning vid fastställandet av startdatumet för Nexans Frances deltagande i kartellen. Till stöd för yrkandena om nedsättning av de böter som ålagts klagandena åberopade dessa – utöver det inom ramen för den andra grunden åberopade fel som kommissionen ska ha begått såvitt avsåg överträdelsens varaktighet – en specifik

grund som avser en uppenbart oriktig bedömning och åsidosättande av motiveringsskyldigheten och principen om likabehandling vid fastställandet av den koefficient som var avsedd att avspegla överträdelsens allvar som tillämpades vid beräkningen av bötesbeloppet.

- 32 Genom den överklagande domen ogillade tribunalen talan i sin helhet.
- 33 Vad för det första gäller påståendet att det saknades rättslig grund för kommissionens inspektionsåtgärder, fann tribunalen att det, i motsats till vad klagandena hade hävdad, inte framgick av artikel 20.2 b och c i förordning nr 1/2003 att kommissionens befogenhet att göra eller erhålla kopior eller utdrag av räkenskaper och affärshandlingar hos ett företag som var föremål för en inspektion var begränsad till de räkenskaper och affärshandlingar som kommissionen redan hade kontrollerat. En sådan tolkning skulle dessutom kunna undergräva den ändamålsenliga verkan av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003, eftersom kontrollen av det inspekterade företagets räkenskaper och affärshandlingar under vissa omständigheter kan kräva – eller, som i det aktuella fallet, kan underlättas av – att det först framställs kopior av dem. Eftersom framställandet av skivavbildningen av hårddisken i J:s dator och kopior av de samlingar e-postmeddelanden som återfunnits i nämnda dator och R:s dator ingick i inspektörernas användning av ett kriminaltekniskt datorprogram, vars syfte var att söka efter den information som var relevant för utredningen, omfattades skapandet av dessa kopior enligt tribunalen av de befogenheter som kommissionen tilldelats genom artikel 20.2 b och c i förordning nr 1/2003.
- 34 Tribunalen konstaterade att kommissionens tjänstemän – i motsats till vad klagandena hade gjort gällande – inte direkt förde de handlingar som ingick i kopiorna av de samlingar e-postmeddelanden som hade påträffats i R:s respektive J:s dator och i skivavbildningen av hårddisken i J:s dator till utredningsakten utan att först ha kontrollerat att dessa dokument var relevanta mot bakgrund av syftet med inspektionen i fråga.
- 35 Tribunalen slog vidare fast att artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 inte föreskriver att kommissionens befogenhet att granska räkenskaperna och andra affärshandlingar hos det företag som omfattas av inspektionen enbart kan ske i företagets lokaler om inspektionen, som i förevarande fall, inte kunnat avslutas inom den ursprungligen avsedda tiden. Denna bestämmelse förpliktar endast kommissionen att iaktta samma garantier i förhållande till de inspekterade företagen vid en granskning av handlingar i sina egna lokaler som vid en kontroll på plats, vilket var fallet i förevarande mål.
- 36 För det andra åsidosatte kommissionen inte heller inspektionsbeslutets räckvidd, eftersom beslutet inte uteslöt att kommissionen kunde fortsätta den aktuella inspektionen i sina lokaler i Bryssel och, eftersom klagandena inte hade gjort gällande att inspektionen tagit orimligt lång tid i anspråk.
- 37 För det tredje fann tribunalen att kommissionen varken hade åsidosatt klagandenas rätt till försvar, artikel 20.3 och 20.4 i förordning nr 1/2003 eller artikel 7 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.
- 38 För det fjärde fann tribunalen att kommissionen inte hade begått något fel när den ansåg att Nexans Frances deltagande i den aktuella överträdelsen inleddes den 13 november 2000.
- 39 Vad för det femte gäller klagandenas yrkanden om nedsättning av de böter som de ålagts, fann tribunalen att klagandenas argument inte kunde motivera en nedsättning av detta belopp. Vad närmare bestämt gäller klagandenas argument att den åtskillnad som kommissionen gjorde mellan å ena sidan de europeiska företagen och å andra sidan de japanska företagen vad gäller den andel av försäljningsvärdet som fastställdes för att beakta överträdelsens allvar stred mot principen om likabehandling, fann tribunalen att kommissionen hade fog för att anse att de europeiska företagens fördelning av projekt inom ramen för kartellens europeiska konfiguration utgjorde en ytterligare omständighet som förtjänade att bestraffas med en ytterligare procentsats för överträdelsens allvar.

Parternas yrkanden vid domstolen

40 Klagandena har yrkat att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- återförvisa målet till tribunalen för avgörande av talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet i den del det avser klagandena,
- sätta ned de böter som ålagts klagandena med ett belopp som motsvarar en lägre koefficient för överträdelsens allvar, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna såväl i målet om överklagande som i målet vid tribunalen.

41 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

- ogilla överklagandet då det dels inte kan tas upp till prövning, dels under alla omständigheter är verkningslöst och/eller helt saknar grund, och
- förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna, inbegripet rättegångskostnaderna i första instans.

Begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet

42 Den muntliga delen av förfarandet avslutades den 12 mars 2020 sedan generaladvokaten föredragit sitt förslag till avgörande.

43 Klagandena har genom skrivelse som inkom till domstolens kansli den 29 maj 2020 begärt att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas. Till stöd härför har klagandena gjort gällande att tribunalen, genom beslut av den 4 maj 2020, rättade punkt 156 i den engelska språkversionen av den överklagade domen.

44 Enligt klagandena utgör denna rättelse en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång vad gäller deras fjärde grund.

45 Det ska erinras om domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, när som helst får besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas i enlighet med artikel 83 i rättegångsreglerna, bland annat om en part, efter det att den muntliga delen har förklarats avslutad, har lagt fram en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång.

46 I förevarande fall kan det emellertid konstateras att rättelsen av punkt 156 i den överklagade domen inte är avgörande för domstolens bedömning av klagandenas fjärde grund.

47 Under dessa omständigheter finner domstolen, efter att ha hört generaladvokaten, att det saknas skäl att besluta om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet.

Prövning av överklagandet

48 Klagandena har till stöd för sitt överklagande åberopat fem grunder. De tre första grunderna avser tribunalens underkännande av deras argument avseende genomförandet av den aktuella inspektionen och de två sista grunderna avser tribunalens avgörande avseende hur de böter som klagandena ålades

i det omtvistade beslutet beräknandes. Den fjärde grunden avser närmare bestämt felaktig rättstillämpning vad gäller konsekvenserna av den aktuella överträdelsens påstådda avsaknad av verkningar. Den femte grunden avser en uppenbart oriktig bedömning och bristande motivering vad gäller höjningen med 2 procent av den koefficient för överträdelsens allvar som tillämpades för kartellens europeiska konfiguration.

Den första grunden

Parternas argument

- 49 Med den första grunden har klagandena gjort gällande att den överklagade domen är behäftad med en felaktig rättstillämpning vad gäller tolkningen av artikel 20.2 b och c i förordning nr 1/2003, genom att det däri fastställs att kommissionen hade rätt att göra skivavbildningar av en hårddisk och kopior av samtliga e-postmeddelanden, utan att först ha gjort en allvarligt menad kontroll av dessa handlingar. Denna grund avser punkterna 53–56 och 97 i den överklagade domen.
- 50 För det första är det endast de räkenskaper och affärshandlingar som tidigare har kontrollerats av en inspektör i enlighet med artikel 20.2 b i denna förordning som kan kopieras. Inget hindrade kommissionen från att endast kopiera de handlingar och akter som den anser vara relevanta för utredningen i stället för att göra en fullständig kopia av en hårddisk.
- 51 För det andra föreskrivs i artikel 20.2 i förordning nr 1/2003 en viss kronologisk ordning för de olika etapper som beskrivs i denna bestämmelse. Först kommer kommissionens inspektörer in i det berörda företags lokaler. Därefter kontrollerar de räkenskaper och andra handlingar som de anser vara relevanta för utredningen. Slutligen kan de ta kopior av dessa handlingar. Den kontroll som utförs inom ramen för detta förfarande är av väsentlig betydelse, eftersom den i detta skede gör det möjligt för kommissionens inspektörer att kontrollera om handlingarna kan vara av intresse för undersökningen. Genom att kopiera uppgifterna i stor omfattning utan att någon av dess inspektörer först undersöker dem, skulle kommissionen för övrigt kunna kopiera handlingar som omfattas av principen om sekretesskydd för kommunikationen mellan en advokat och dennes klient.
- 52 För det tredje framgår det av domstolens praxis att kommissionens undersökningsbefogenheter ska tolkas restriktivt, eftersom de påverkar rätten till egendom för det företag som är föremål för inspektionen.
- 53 Kommissionen har hävdats att den första grunden inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den, med undantag för ett argument, syftar till att domstolen ska ompröva de argument som klagandena har anfört vid tribunalen. Klagandenas ytterligare argument att kommissionens tillvägagångssätt i förevarande fall skulle kunna leda till att kommissionen tog kopior av handlingar som omfattas av principen om sekretesskydd för korrespondensen mellan en advokat och dennes klient kan inte tas upp till sakprövning, eftersom det inte återopades i första instans. Kommissionen har i andra hand gjort gällande att denna grund är verkningslös, eftersom den bygger på en delvis läsning av den överklagade domen, i vilken tribunalens huvudsakliga slutsatser i punkterna 52, 58 och 59 i den domen inte beaktas.

Domstolens bedömning

- 54 Vad gäller frågan huruvida den första grunden kan tas upp till sakprövning ska det påpekas att klagandena genom denna grund har ifrågasatt tribunalens tolkning av artikel 20.2 b och c i förordning nr 1/2003. Det framgår av domstolens praxis att när en klagande har ifrågasatt tribunalens tolkning eller tillämpning av unionsrätten, kan de rättsfrågor som prövades av tribunalen på nytt tas upp till diskussion i målet om överklagande. Om en klagande inte på detta sätt kunde utforma sitt

överklagande med stöd av grunder och argument som redan åberopats vid tribunalen skulle nämligen överklagandeinstitutet förlora en del av sin betydelse (dom den 16 januari 2019, kommissionen/United Parcel Service, C-265/17 P, EU:C:2019:23, punkt 15 och där angiven rättspraxis). Av det anförda följer att den första grunden kan tas upp till sakprövning.

- 55 När det gäller klagandenas argument avseende principen om sekretesskydd för korrespondensen mellan en advokat och dennes klient, ska det erinras om att det framgår av domstolens praxis att ett argument kan tas upp till sakprövning om det utgör en utvidgning av ett argument som tidigare anförts i ansökan genom vilken talan väckts och som har ett nära samband med detta argument. (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 2017, Roca Sanitario/kommissionen, C-636/13 P, EU:C:2017:56, punkt 35 och där angiven rättspraxis). Så är fallet i förevarande mål, eftersom det rör sig om ett övervägande som klagandena har åberopat till stöd för sitt argument att kommissionen endast kan ta kopior av räkenskaper och handlingar som den redan har kontrollerat.
- 56 Vad gäller prövningen i sak ska det inledningsvis påpekas att klagandena visserligen inte har bestritt tribunalens konstateranden i punkterna 52, 58 och 59 i den överklagade domen. Enligt dessa konstateranden utgör skapandet av en skivavbildning av en hårddisk i en dator och en kopia av uppgifter som lagrats på ett digitalt lagringsmedium, i samband med användningen av kommissionens kriminaltekniska datorprogramvara i huvudsak en mellanliggande etapp som gör det möjligt för inspektörerna att söka efter handlingar som är relevanta för inspektionen. Vidare framgår det av dessa konstateranden att kommissionen i förevarande fall inte direkt förde de handlingar som ingick i kopiorna av de samlingar e-postmeddelanden som påträffats i R:s och J:s dator och i skivavbildningen av hårddisken i den sistnämndes dator till utredningsakten utan att först ha kontrollerat deras relevans med hänsyn till föremålet för inspektionen i fråga. Den omständigheten att klagandena inte har bestritt tribunalens konstateranden innebär emellertid inte, i motsats till vad kommissionen har gjort gällande, att den första grunden är verkningslös. Nämda konstateranden är nämligen inte i sig tillräckliga för att styrka att kommissionen hade befogenhet att göra sådana kopior.
- 57 Det ska således prövas huruvida tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att en sådan befogenhet följer av artikel 20.2 b eller c i förordning nr 1/2003.
- 58 Det framgår såväl av lydelsen i artikel 20.2 c i förordning nr 1/2003 som av det sammanhang i vilket den ingår att unionslagstiftaren, genom att i denna bestämmelse tillåta kommissionen att ”göra eller erhålla” alla former av kopior av eller utdrag ur räkenskaper och andra affärshandlingar som nämns i artikel 20.2 b i denna förordning, har avsett den bevisning som kommissionen har rätt att inhämta för att föra in dem i akten och, i förekommande fall, använda dem i ett förfarande i syfte att sanktionera överträdelse av unionens konkurrensregler. Det måste således röra sig om handlingar som omfattas av föremålet för inspektionen, vilket förutsätter att kommissionen i förväg har kontrollerat att så var fallet.
- 59 Härav följer att tribunalen inte kunde stödja sig på artikel 20.2 c i förordning nr 1/2003 för att slå fast att kommissionen hade rätt att göra kopior av de samlingar e-postmeddelanden som påträffats i R:s och J:s datorer liksom skivavbildningen av hårddisken i den sistnämnda datorn.
- 60 Artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003, som tribunalen också har hänvisat till, och som ger kommissionen rätt att granska räkenskaperna och alla andra affärshandlingar som tillhör det företag eller den företagssammanslutning som omfattas av inspektionen, oavsett i vilken form de föreligger, utgör emellertid en rättslig grund för att framställa sådana kopior.
- 61 Det ska nämligen för det första påpekas att unionslagstiftaren, genom att i detta avseende begränsa sig till att tillåta kommissionen att genomföra en sådan kontroll, utan att närmare ange den befogenhet som kommissionen har getts, har gett denna institution ett visst utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller de konkreta formerna för den kontroll som den kan genomföra.

- 62 Kommissionen kan således, beroende på omständigheterna, besluta att kontrollera de uppgifter som finns på det inspekterade företags digitala datalagringsmedium, inte på grundval av originalet, utan på grundval av en kopia av dessa uppgifter. Såväl när den undersöker de ursprungliga uppgifterna som när den analyserar kopian av dessa uppgifter, rör det sig nämligen om samma uppgifter som är föremål för kommissionens kontroll. Under dessa omständigheter saknar klagandenas argument att möjligheten att framställa sådana kopior inte uttryckligen nämns i artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 relevans.
- 63 I motsats till vad klagandena har gjort gällande utgör kommissionens rätt att framställa kopior av samlingar av e-postmeddelanden och skivavbildningar av en hårddisk i en dator, såsom ett mellanliggande steg i samband med undersökningen av de uppgifter som finns i dessa samlingar och på detta medium, inte en ytterligare befogenhet som tillerkänns kommissionen, utan utgör, såsom tribunalen med rätta konstaterade i punkt 56 i den överklagade domen, en del av den kontrollbefogenhet som artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 ger kommissionen.
- 64 Det framgår visserligen för det andra av fast rättspraxis att kommissionens undersökningsbefogenheter i konkurrensärenden är väl avgränsade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juni 2015, Deutsche Bahn m.fl./kommissionen, C-583/13 P, EU:C:2015:404, punkt 31 och där angiven rättspraxis). Detta innebär emellertid inte, i likhet med vad generaladvokaten angav i punkterna 61 och 62 i sitt förslag till avgörande, att de bestämmelser som ger kommissionen dess undersökningsbefogenheter ska tolkas restriktivt, även om det härvidlag ska säkerställas att dessa befogenheter inte åsidosätter de berörda företags rättigheter. Dessa rättigheter garanteras emellertid när kommissionen, såsom i förevarande fall, visserligen utan föregående prövning, men därefter, med strikt iakttagande av det berörda företags rätt till försvar, kontrollerar huruvida dessa uppgifter är relevanta för föremålet för inspektionen, innan den till utredningsakten endast för de handlingar som i detta avseende är relevanta och utplånar andra kopierade uppgifter.
- 65 Kommissionens rätt att göra sådana kopior påverkar således varken de processuella skyddsregler som föreskrivs i förordning nr 1/2003 eller andra rättigheter för det företag som är föremål för inspektionen, under förutsättning att kommissionen, efter att ha genomfört sin kontroll, till utredningsakten endast för handlingar som är relevanta med hänsyn till syftet med inspektionen. Såsom tribunalen konstaterade var så fallet i förevarande mål.
- 66 För det tredje har kommissionen, såsom framgår av tribunalens konstateranden av de faktiska omständigheterna i punkt 52 i den överklagade domen, använt ett kriminaltekniskt datorprogram som kräver en föregående etapp kallad indexering, vilket i allmänhet tar avsevärd tid. Detsamma gäller det efterföljande steget i detta förfarande för databehandling, under vilket kommissionen undersöker dessa uppgifter, vilket för övrigt framgår av de faktiska omständigheterna i målet. Det ligger således i såväl kommissionens som det berörda företags intresse att denna institution, för att utföra sin kontroll, grundar sig på en kopia av dessa uppgifter, vilket således gör det möjligt för detta företag att fortsätta att använda samma uppgifter och de medier på vilka de finns efter det att kopian har gjorts. Genom att kontrollera de aktuella uppgifterna med hjälp av en kopia tillåter kommissionen således det berörda företaget att fortsätta att använda originaluppgifterna och de medier på vilka de befinner sig så snart kopian har gjorts, vilket följaktligen minskar det ingrepp i företagets verksamhet som orsakats av kommissionens inspektion.
- 67 Under dessa omständigheter kan klagandenas argument, som grundar sig på ordalydelsen i artikel 20.2 c i förordning nr 1/2003 och den allmänna systematiken i artikel 20.2 i denna förordning, inte godtas.
- 68 Överklagandet kan därför inte vinna bifall på den första grunden.

Den andra och den tredje grunden

Parternas argument

- 69 Med den andra grunden, som avser punkterna 60–64 i den överklagade domen, har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när det gäller tolkningen av artikel 20.2 i förordning nr 1/2003, i den del den däri slog fast att kommissionen hade rätt att fortsätta den aktuella inspektionen i sina lokaler i Bryssel. Enligt klagandena följer det av en bokstavstolkning och en kontextuell tolkning av denna bestämmelse att kommissionen inte har rätt att utföra inspektioner i sina egna lokaler och att dessa ska utföras i det berörda företags eller den berörda företagssammanslutningens lokaler.
- 70 För det första framgår det klart av artikel 20.1 i förordning nr 1/2003 att det rör sig om inspektioner hos ”företag och företagssammanslutningar”. I artikel 20.2 i denna förordning anges vilka befogenheter kommissionens inspektörer har för att genomföra dessa inspektioner, inbegripet rätten att få tillträde till alla lokaler, all mark och alla transportmedel ”hos företag och företagssammanslutningar” i enlighet med artikel 20.2 a i samma förordning. De andra befogenheterna, det vill säga att kontrollera räkenskaperna och andra handlingar, ta kopior, förseglade lokalerna, räkenskaperna eller handlingarna, förhöra företagets anställda, utgör en integrerad del av denna inspektion och ska således utföras i det företags lokaler som är föremål för inspektionen.
- 71 För det andra skulle kommissionen, om artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 skulle tolkas så att platsen för den ”kontroll” som utförs enligt denna bestämmelse inte begränsas på detta sätt, även ha befogenhet att med stöd av artikel 20.2 e i förordningen förhöra företrädare för det berörda företaget annat än i företagets lokaler eller, i enlighet med artikel 20.2 b eller c i nämnda förordning, kontrollera och kopiera handlingar som innehas av tredje man, såsom till exempel leverantörer, utan att ens gå in i företagets lokaler. Det är emellertid uppenbart att unionslagstiftaren, när den antog förordning nr 1/2003, inte avsåg att ge kommissionen så omfattande undersökningsbefogenheter. En sådan restriktiv tolkning bekräftas av artikel 21 i förordningen, enligt vilken det krävs ett särskilt beslut för inspektion av andra lokaler. Om det enligt artikel 20 i förordning nr 1/2003 vore möjligt att kontrollera räkenskaper och andra handlingar utanför företagets lokaler, skulle artikel 21.4 i denna förordning vara verkningslös.
- 72 För det tredje är det inte möjligt att anse att artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 implicit ger kommissionen rätt att kontrollera handlingarna utanför det berörda företagets lokaler, eftersom en sådan behörighet inte är nödvändig för att kommissionen på ett effektivt sätt ska kunna utföra sina uppgifter enligt förordning nr 1/2003, och att om så inte vore fallet skulle det likväl inte vara omöjligt eller ens avsevärt svårare att inspektera lokalerna. I förevarande fall hade inspektörerna nämligen kunnat förlänga den aktuella inspektionen med några dagar för att undersöka samtliga handlingar på plats och endast beslagta de handlingar som var relevanta. Tribunalen har på sin höjd grundat sig på skäl hänförliga till bekvämlighet och administrativ lämplighet i detta avseende.
- 73 För det fjärde har de tydliga garantier som tribunalen beaktade beträffande genomförandet av förfarandet i Bryssel inget samband med frågan huruvida kommissionen hade befogenhet att fortsätta den aktuella inspektionen i sina lokaler.
- 74 Med den tredje grunden, som avser punkterna 67 och 72 i den överklagade domen, har klagandena kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad gäller den geografiska ramen för inspektionsbeslutet. Enligt en bokstavstolkning och en kontextuell tolkning skulle hänvisningen i detta beslut till de av klagandena kontrollerade platserna uppenbarligen begränsa de inspektioner som godkänts enligt nämnda beslut. Härav följer att kommissionens beslut att genomföra en inspektion på andra platser än i det aktuella företaget borde ha fattats med stöd av artikel 21 i förordning nr 1/2003 och varit föremål för domstolskontroll.

75 Kommissionen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

- 76 Med den andra och den tredje grunden, som ska prövas tillsammans, har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det var tillåtet för kommissionen att fortsätta den aktuella inspektionen i sina lokaler i Bryssel.
- 77 Det framgår visserligen av såväl ordalydelsen som systematiken i artikel 20 i förordning nr 1/2003 att en inspektion ska inledas och i princip genomföras, såsom anges i artikel 20.1 i denna förordning, ”hos företag och företagssammanslutningar”, och att det är av denna anledning som kommissionen enligt artikel 20.2 a i nämnda förordning har rätt att ”få tillträde till alla dessa företags lokaler, mark och transportmedel”. Enligt artikel 20.3 i förordningen är kommissionen vidare skyldig att i god tid före inspektionen underrätta konkurrensmyndigheten ”i den medlemsstat inom vars territorium inspektionen skall genomföras”. Det var även av denna anledning som inspektionsbeslutet i förevarande fall ålade klagandena att underkasta sig en inspektion ”i samtliga av företaget kontrollerade lokaler”.
- 78 Såsom tribunalen med rätta påpekade i punkt 60 i den överklagade domen, slås emellertid inte i artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003, såsom klagandena har påstått, fast att kontrollen av de inspekterade företagens räkenskaper och affärshandlingar, under alla omständigheter, uteslutande sker i deras lokaler.
- 79 Detsamma gäller inspektionsbeslutet, i vilket det endast angavs att inspektionen i fråga kunde äga rum på alla platser som kontrollerades av klagandena.
- 80 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 76 i sitt förslag till avgörande utgör inte fullföljandet av en sådan kontroll i kommissionens lokaler i sig och i förhållande till en kontroll som utförs i lokalerna hos de företag som är föremål för en inspektion, ytterligare ett ingrepp i dessa företags rättigheter, vilket skulle kräva att det uttryckligen föreskrivs en sådan möjlighet för kommissionen, utan att en sådan möjlighet kan underförstått härledas ur kommissionens befogenheter enligt artikel 20.1 och 20.2 i förordning nr 1/2003. Den omständigheten att möjligheten att fortsätta kontrollen i kommissionens lokaler i vissa fall inte är nödvändig för att kommissionen ska kunna genomföra kontrollen innebär inte att en sådan möjlighet under alla omständigheter är utesluten.
- 81 Berättigade skäl kan nämligen medföra att kommissionen, även i de berörda företagens intresse, beslutar att fortsätta inspektionen av de uppgifter som den har samlat in hos det berörda företaget i sina lokaler i Bryssel. Domstolen erinrar om att, såsom framgår av punkt 66 ovan, den tid som krävs för att behandla elektroniska uppgifter kan visa sig vara avsevärd. Att tvinga kommissionen att uteslutande utföra behandlingen av sådana uppgifter i det inspekterade företagens lokaler, när det rör sig om synnerligen omfattande uppgifter, skulle kunna leda till att inspektörernas närvaro i företagens lokaler förlängdes avsevärt, vilket skulle kunna skada inspektionens effektivitet och i onödan ytterligare inverka på företagens verksamhet till följd av inspektionen.
- 82 Det ska vidare erinras om att, såsom framgår av punkt 61 i den överklagade domen, klagandena inte har kritiserat kommissionen för att vid kontrollen av skivavbildningen av hårddisken i J:s dator och av kopiorna av de samlingar e-postmeddelanden som hade påträffats i J:s och R:s datorer, som ägde rum i kommissionens lokaler i Bryssel, ha agerat annorlunda än den skulle ha gjort om kontrollen hade ägt rum i klagandenas lokaler. Klagandena har nämligen inte bestritt att den kontroll som kommissionen utförde i sina lokaler i Bryssel genomfördes med strikt iakttagande av deras rätt till försvar, eftersom kommissionen under hela den aktuella inspektionen hade säkerställt skyddet av de berörda uppgifterna och till utredningsakten endast fört de handlingar som den dessförinnan hade försäkrat sig om var relevanta för denna inspektion.

- 83 Den tolkning av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 som innebär att kommissionen i förekommande fall kan fortsätta att i sina lokaler i Bryssel utföra den kontroll som den har inlett hos det företag eller den företagssammanslutning som är föremål för inspektionen påverkas inte av klagandenas argument att en sådan tolkning skulle innebära att den befogenhet att förhöra företrädare för det berörda företaget som föreskrivs i artikel 20.2 e i denna förordning även skulle kunna utövas av kommissionen på annan plats än i företagets lokaler. Det ska erinras om att förevarande tvist avser frågan huruvida kommissionen har handlat rättsstridigt genom att med stöd av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 fortsätta att granska ett företags räkenskaper och andra affärshandlingar i sina lokaler i Bryssel, och inte kommissionens utövande av sina befogenheter enligt artikel 20.2 e i denna förordning.
- 84 Klagandena kan inte heller vinna framgång med argumentet att en sådan tolkning av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 skulle ge kommissionen möjlighet att kontrollera och kopiera handlingar som innehas av utomstående och som är finns utanför det inspekterade företagets lokaler. Kommissionens möjlighet att i sina lokaler i Bryssel fortsätta den kontroll som den har inlett hos det företag som är föremål för inspektionen saknar nämligen betydelse för frågan huruvida kommissionen med stöd av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 har rätt att kontrollera och kopiera handlingar som innehas av tredje man. Det ska i detta hänseende påpekas att den omständigheten att kommissionen fortsätter en inspektion i sina egna lokaler innebär att det rör sig om en fortsättning på en och samma inspektion som inleds i ett sådant företags lokaler och inte om en ny kontroll hos tredje man.
- 85 Den tolkning av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 som det redogjorts för i punkt 83 i förevarande dom påverkas inte heller av klagandenas argument att artikel 21.4 i förordning nr 1/2003, i vilken det, vad gäller inspektion av andra lokaler än dem som tillhör det företag som är föremål för inspektionen, hänvisas till de befogenheter som kommissionen har enligt artikel 20.2 a–c i förordning nr 1/2003, skulle förlora sin betydelse om man av artikel 20 kunde dra slutsatsen att kommissionen har rätt att kontrollera handlingar utanför detta företags lokaler. Artikel 21 i förordning nr 1/2003 avser nämligen en helt annan situation än den som avses i artikel 20 i denna förordning, nämligen kommissionens möjlighet att genomföra inspektioner i andra lokaler än det berörda företagets affärslokaler, såsom medarbetarnas hem eller transportmedel, när det finns en skälig misstanke om att räkenskaper eller andra affärshandlingar som rör det område som är föremål för inspektionen, vilka skulle kunna vara relevanta för att styrka en allvarlig överträdelse av artikel 101 FEUF eller 102 FEUF, förvaras där.
- 86 Vad gäller klagandenas argument att kommissionens undersökningsbefogenheter är väl avgränsade, såsom framgår av punkt 64 i förevarande dom, innebär inte detta att dessa befogenheter ska tolkas restriktivt, vilket skulle kunna skada det faktiska utövandet av dessa befogenheter under vissa omständigheter och på så sätt frånta bestämmelserna i artikel 20 i förordning nr 1/2003 deras ändamålsenliga verkan.
- 87 Det ska emellertid preciseras, i likhet med vad generaladvokaten har påpekat i punkterna 67 och 78 i sitt förslag till avgörande, att kommissionen endast kan använda sig av möjligheten att med stöd av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 fortsätta sin kontroll av det inspekterade företagets räkenskaper och andra affärshandlingar i sina lokaler i Bryssel, när den lagenligt kan anse att det är motiverat att göra detta för att säkerställa att inspektionen är effektiv eller för att undvika en överdriven inblandning i det berörda företaget.
- 88 I förevarande fall har kommissionens inspektörer, såsom framgår av redogörelsen för de faktiska omständigheterna som tribunalen konstaterat i punkterna 14–19 i förevarande dom, tillbringat sammanlagt fyra dagar i Nexans Frances lokaler, från den 28 till den 30 januari 2009 och därefter den 3 februari 2009. De gjorde en kopia av vissa uppgifter och placerade dem på datalagringsmedier som placerades i förseglade kuvert som fördes till kommissionens lokaler i Bryssel. Därefter pågick undersökningen av samtliga uppgifter som registrerats på datalagringsmedier som transporterats till Bryssel, i närvaro av företrädare för Nexans, i åtta arbetsdagar, från den 2 till den 11 mars 2009, vilket innebär att det vid den tidpunkt då kommissionen beslutade att fortsätta inspektionen i dess lokaler i Bryssel kvarstod en mycket stor mängd digitala uppgifter att undersöka.

- 89 Under dessa omständigheter finner domstolen att kommissionen inte gjorde sig skyldig till något rättsstridigt handlande när den beslutade att fortsätta inspektionen i fråga i sina lokaler i Bryssel. Med hänsyn till de faktiska omständigheter som tribunalen konstaterade hade kommissionen nämligen fog för att anse att det var motiverat att fortsätta inspektionen i sina lokaler i Bryssel och på så sätt undvika att förlänga inspektörernas närvaro i Nexans lokaler, för att säkerställa en effektiv inspektion och för att undvika en överdriven inblandning i företagets verksamhet.
- 90 Slutligen, såsom framgår av punkt 80 i förevarande dom, är kommissionens möjlighet att med stöd av artikel 20.2 b i förordning nr 1/2003 fortsätta sin kontroll av ett företags räkenskaper och andra affärshandlingar i sina lokaler i Bryssel villkorad av att en sådan fortsatt kontroll inte innebär något åsidosättande av rätten till försvar och inte heller utgör ett ytterligare ingrepp i de berörda företagens rättigheter än vad som är en naturlig följd av en inspektion i dessa företags lokaler. Ett sådant åsidosättande skulle emellertid kunna konstateras om den fortsatta kontrollen i kommissionens lokaler i Bryssel skulle medföra ytterligare kostnader för det företag som är föremål för undersökningen och som uppstår enbart på grund av denna fortsatta verksamhet. Av detta följer att när den sistnämnda kontrollen kan medföra sådana ytterligare kostnader kan kommissionen endast vidta sådana åtgärder om den godtar att ersätta dessa kostnader när det berörda företaget lämnar in en vederbörligen motiverad begäran härom.
- 91 Mot bakgrund av ovanstående kan överklagandet inte vinna bifall på den andra och den tredje grunden.

Den fjärde grunden

Parternas argument

- 92 Med den fjärde grunden, som avser punkterna 156 och 157 i den överklagade domen, har klagandena gjort gällande att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad gäller slutsatserna att den aktuella överträdelsen saknade verkningar. Klagandena har anfört att de i ansökan genom vilken talan väcktes i detalj förklarade varför de ansåg att huvuddelen av den försäljning som den aktuella överträdelsen avsåg inte hade påverkats av denna överträdelse. Även om tribunalen inte bestred dessa förklaringar, ansåg den inte att avsaknaden av verkningar var en avgörande faktor vid fastställandet av koefficienten för överträdelsens allvar, och detta enbart av det skälet att det enligt punkt 22 i 2006 års riktlinjer inte krävs att kommissionen beaktar överträdelsens konkreta påverkan på marknaden. Tribunalen är emellertid inte bunden av riktlinjerna när den avgör en talan med stöd av sin obegränsade behörighet, utan ska göra en egen bedömning med beaktande av samtliga omständigheter i det enskilda fallet. Tribunalens avgörande i detta avseende är således felaktigt genom att tribunalen inte utövat sin obegränsade behörighet för att pröva den bötesnivå som kommissionen har fastställt, med stöd av artikel 261 FEUF jämförd med artikel 31 i förordning nr 1/2003.
- 93 Klagandena har i sin replik gjort gällande att domstolens resonemang i domen av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen (C-99/17 P, EU:C:2018:773), som föranledde domstolen att upphäva den dom som gav upphov till detta överklagande, kan överföras på förevarande fall.
- 94 Kommissionen har bestritt dessa argument.

Domstolens bedömning

- 95 Det ska för det första erinras om att tribunalen är ensam behörig att kontrollera på vilket sätt kommissionen i varje enskilt fall har bedömt hur allvarliga de rättsstridiga beteendena har varit. Inom ramen för överklagandet är syftet med domstolens kontroll dels att undersöka i vilken utsträckning

tribunalen rättsenligt har beaktat alla de faktorer som är väsentliga för bedömningen av hur allvarligt ett visst beteende har varit mot bakgrund av artikel 101 FEUF och artikel 23 i förordning nr 1/2003, dels att undersöka om tribunalen på ett tillfredsställande sätt har besvarat samtliga argument som klaganden har anfört i syfte att utverka att böterna undanröjs eller sätts ned (dom av den 17 december 1998, Baustahlgewebe/kommissionen, C-185/95 P, EU:C:1998:608, punkt 128, och dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 192).

- 96 Den obegränsade behörighet som unionsdomstolen med stöd av artikel 261 FEUF har tilldelats genom artikel 31 i förordning nr 1/2003 innebär för det andra att unionsdomstolen, utöver att pröva påföljdens lagenlighet, även får ersätta kommissionens bedömning med sin egen bedömning. Följaktligen kan unionsdomstolen undanröja, sätta ned eller höja de böter eller löpande viten som har ålagts (se dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 193 och där angiven rättspraxis).
- 97 Unionsdomstolen är för det tredje, även om den obegränsade behörigheten inte innebär en kontroll ex officio och att förfarandet är kontradiktoriskt, vid utövandet av den behörighet som avses i artiklarna 261 FEUF och 263 FEUF, skyldig att pröva varje anmärkning, avseende rättsliga eller faktiska omständigheter, som syftar till att styrka att bötesbeloppet inte är korrekt i förhållande till överträdelsens allvar och varaktighet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkterna 194 och 195 och där angiven rättspraxis).
- 98 I motsats till vad klagandena har gjort gällande framgår det av den överklagade domen att tribunalen har uppfyllt denna skyldighet.
- 99 Tribunalen fann visserligen inte uttryckligen att klagandenas argument avseende den aktuella överträdelsens påstådda avsaknad av verkningar inte kunde föranleda den att inom ramen för sin obegränsade prövningsrätt sätta ned de böter som klagandena hade ålagts i det omtvistade beslutet. När det gäller utövandet av den behörighet som unionslagstiftaren uttryckligen har gett unionsdomstolen, är det viktigt att domstolen, i ett mål om överklagande där en part har bestritt att unionsdomstolen har utövat denna behörighet, kan kontrollera att tribunalen faktiskt har utövat denna behörighet, i enlighet med den rättspraxis som det erinrats om i punkt 96 ovan.
- 100 Det framgår emellertid av den överklagade domen, underförstått men med säkerhet, att tribunalen utövade sin obegränsade behörighet och att den kom fram till den slutsats som anges i föregående punkt i denna dom.
- 101 Det ska härvidlag erinras om att enligt domstolens fasta praxis i mål om överklaganden kan motiveringen av ett avgörande från tribunalen vara underförstådd, under förutsättning att den ger de berörda personerna möjlighet att få reda på de skäl som tribunalen har lagt till grund för sitt avgörande och att domstolen kan få tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 2016, Trafilerie Meridionali/kommissionen, C-519/15 P, EU:C:2016:682, punkt 41, och dom av den 26 januari 2017, Villeroy & Boch Austria/kommissionen, C-626/13 P, EU:C:2017:54, punkt 42 och där angiven rättspraxis).
- 102 I förevarande fall prövade tribunalen i punkterna 138–188 i den överklagade domen klagandenas olika yrkanden om nedsättning av de böter som de hade ålagts i det omtvistade beslutet. Tribunalen erinrade emellertid redan i punkt 138 i den överklagade domen om att den lagenlighetsprövning som åligger tribunalen i detta avseende kompletteras av den obegränsade behörighet som unionsdomstolarna har tillerkänts genom artikel 31 i förordning nr 1/2003, i enlighet med artikel 261 FEUF.

- 103 Under dessa omständigheter finner domstolen att tribunalen, när den gjorde denna prövning, faktiskt beaktade sin obegränsade behörighet inom ramen för sin lagenlighetsprövning av det omtvistade beslutet.
- 104 När det gäller klagandenas argument avseende den aktuella överträdelsens påstådda avsaknad av verkningar, vilka prövades i punkterna 156 och 157 i den överklagade domen, är det riktigt att tribunalen i punkt 156 i den överklagade domen erinrade om att kommissionen enligt själva lydelsen i punkt 22 i 2006 års riktlinjer inte nödvändigtvis måste beakta överträdelsens konkreta påverkan på marknaden eller avsaknaden av påverkan på marknaden såsom en försvårande eller förmildrande omständighet vid beräkningen av överträdelsens allvar. Detta kan ge intryck av att tribunalen i detta avseende begränsade sig till att pröva lagenligheten av det omtvistade beslutet mot bakgrund av bland annat riktlinjerna. Riktlinjerna är visserligen tvingande för kommissionen, såtillvida att den inskränkt sitt utrymme för skönsmässig bedömning (dom av den 28 juni 2005, Dansk Rørindustri m.fl./kommissionen, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P C-208/02 P och C-213/02 P, EU:C:2005:408, punkt 211), men unionsdomstolarna är inte bundna av dem, i synnerhet inte när de utövar den obegränsade behörighet som avses i punkt 96 i förevarande dom (se, för ett likande resonemang, dom av den 8 december 2011, KME Germany m.fl./kommissionen, C-389/10 P, EU:C:2011:810, punkterna 102 och 103), även om de lagenligt kan låta sig inspireras därav (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 2017, Aloys F. Dornbracht/kommissionen, C-604/13 P, EU:C:2017:45, punkt 75).
- 105 Tribunalen utvecklade emellertid i samma punkt i den överklagade domen sitt resonemang då den konstaterade att det är tillräckligt att den andel av försäljningsvärdet som enligt kommissionens bedömning ska beaktas kan motiveras med hänvisning till andra omständigheter som enligt 2006 års riktlinjer kan påverka bedömningen av överträdelsens grad av allvar, exempelvis själva överträdelsens natur, de berörda parternas sammanlagda marknadsandel och överträdelsens geografiska omfattning. Såsom tribunalen erinrade om i punkt 148 i den överklagade domen var det just dessa omständigheter som kommissionen grundade sig på i förevarande fall vid bedömningen av hur allvarlig den aktuella överträdelsen var.
- 106 Med hänvisning till dessa omständigheter i detta sammanhang beslutade tribunalen således, underförstått men med nödvändighet, med utövande av sin obegränsade behörighet, att den påstådda avsaknaden av verkningar av den aktuella överträdelsen, på grund av dessa andra omständigheter, inte kunde leda till att tribunalen satte ned de böter som klagandena hade ålagts i det omtvistade beslutet. Av detta följer dessutom att det var av denna anledning som tribunalen i punkt 157 i den överklagade domen drog slutsatsen att argumenten avseende denna påstådda avsaknad av verkningar inte kunde godtas.
- 107 Det ska tilläggas att denna tolkning måste göras vare sig det är den ursprungliga versionen av punkt 156 i den överklagade domen eller den som följer av ändringsbeslutet av den 4 maj 2020 som beaktas.
- 108 Förevarande fall skiljer sig från det som var aktuellt i det mål som avgjordes genom domen av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen (C-99/17 P, EU:C:2018:773), i vilket tribunalen hade underlåtit att på något sätt besvara ett argument från klaganden avseende utövandet av sin obegränsade behörighet.
- 109 Den omständigheten att tribunalen i förevarande fall inte underlät att beakta sin obegränsade behörighet bekräftas för övrigt av att den i punkt 188 i den överklagade domen kom fram till slutsatsen att klagandenas yrkande om nedsättning av bötesbeloppet skulle ogillas dels på grund av att de grunder och argument som klagandena hade anfört till stöd för detta yrkande hade underkänts, dels på grund av att det inte förelåg några omständigheter till stöd för nedsättning av böternas belopp.
- 110 Överklagandet kan således inte bifallas på den fjärde grunden.

Den femte grunden

Parternas argument

- 111 Med den femte grunden, som avser punkterna 180–184 i den överklagade domen, har klagandena gjort gällande att tribunalens övervägande att kommissionen, på grund av klagandenas deltagande i kartellens europeiska konfiguration, hade rätt att höja den koefficient för överträdelsens allvar som användes för att beräkna de böter som klagandena ålades, med 2 procent, är behäftad med en uppenbart oriktig bedömning och en bristande motivering vad gäller i vilken utsträckning den europeiska konfigurationen skulle kunna orsaka ytterligare skada på konkurrensen inom EES. Enligt klagandena kan tribunalen inte begränsa sig till att slå fast att det inte råder något tvivel om att den europeiska konfigurationen förstärkte den skadliga inverkan på konkurrensen, särskilt som kartellens A/R-konfiguration i sin helhet hade genomförts fullt ut. Kommissionen och tribunalen har dessutom medgett att klagandena hade lagt fram bevis av vilka det framgick att all försäljning i Europa till europeiska kunder inte påverkades.
- 112 Kommissionen anser att denna grund är obefogad.

Domstolens bedömning

- 113 Domstolen konstaterar att denna grund bygger på en felaktig tolkning av den överklagade domen. I motsats till vad klagandena har gjort gällande fann tribunalen nämligen inte att klagandena hade visat att den aktuella överträdelsen inte hade haft någon inverkan på den totala försäljningen i Europa. Tvärtom har tribunalen i punkt 181 i den överklagade domen fastställt att fördelningen av projekt inom ramen för ”kartellens europeiska konfiguration”, omfattade ett kompletterande åtagande som gick utöver de tilldelningsregler som gällde inom ”kartellens A/R-konfiguration”.
- 114 Tribunalens bedömning i punkt 182 i den överklagade domen, att det inte råde något tvivel om att fördelningen av projekt i fråga om underjords- och undervattenelkablar inom ramen för kartellens europeiska konfiguration hade förstärkt den skadliga inverkan på konkurrensen inom EES som kartellens A/R-konfiguration hade orsakat, är under dessa omständigheter inte bristfälligt motiverad.
- 115 Domstolen konstaterar även att tribunalen inte gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att uppdelningen av projekt mellan de europeiska företagen utgjorde ytterligare ett hot mot konkurrensen jämfört med den som följde av kartellens A/R-konfiguration. Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 126 i sitt förslag till avgörande, påverkade nämligen inte det nära sambandet mellan dessa båda konfigurationer det faktum att kartellens europeiska konfiguration till sin natur utgjorde ett separat åtagande om uppdelning av projekt som inte ingick i kartellens A/R-konfiguration. Tribunalens bedömning att denna ytterligare påverkan på konkurrensen lagligen kunde sanktioneras med ett högre bötesbelopp är således inte behäftad med någon oriktig bedömning.
- 116 Av detta följer att överklagandet inte kan vinna bifall på den femte grunden.
- 117 Eftersom överklagandet inte kan vinna bifall på någon av de grunder som klagandena har anfört, ska överklagandet ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

- 118 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 184.1, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

¹¹⁹ Kommissionen har yrkat att klagandena ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klagandena har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas**
- 2) Nexans France SAS och Nexans SA ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter